

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3716/2022
31.05.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Мирјане Андријашевић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... и ББ из ..., које заступа пуномоћник Миодраг Радојковић адвокат из ..., против туженог Фудбалског клуба „Морава“ Велика Плана, кога заступа пуномоћник Пенча Милић, адвокат из ..., ради утврђења и накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2946/20 од 21.01.2022. године, у седници већа одржаној дана 31.05.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као **НЕОСНОВАНА**, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2946/20 од 21.01.2022. године.

Образложење

Делимичном пресудом Основног суда у Великој Плани П1 390/17 од 03.02.2020. године утврђено је да су тужиоци АА из ... и ББ из ..., код туженог Фудбалског клуба „Морава“ из Велике Плана, засновани радни однос на неодређено време почев од 01.05.2012. године, а прекинут је поступак у делу тужбеног захтева који се односи на исплату изостале зараде, уплату доприноса и трошковима спора, до правоснажности делимичне пресуде из става 1. изреке.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2946/20 од 21.01.2022. године одбијена је као неоснована, жалба туженог и потврђена делимична пресуда Основног суда у Великој Плани П1 390/17 од 03.02.2020. године у ставу првом изреке; одбијен је, као неоснован захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду, на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20..10/23 други закон), па је оценио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује посебно на остале битне повреде одредаба парничног поступка које су, у смилу члана 407. став 1. тачка 2. и 3. ЗПП, прописане као ревизијски разлог.

Према утврђеном чињеничном стању тужиоци су у радном односу код туженог по основу више закључених уговора о раду на одређено време, с тим што су посебан уговор о раду закључили 01.04.2012. године са трајањем до 30.04.2012. године, и то тужилац ББ на пословима ... а тужилац АА на пословима ..., и након истека наведеног уговора о раду тужиоци наставили да раде код туженог, с тим што им тужени и није доставио решења о престанку радног односа. У току поступка тужени је истицао да је усмено обавестио тужиоце да им уговор неће бити продужен и да су одјављени са обавезног социјалног осигурања дана 30.04.2021. године. Тужилац АА је, иако је радио на месту ... обављао све послове око организације утакмице, комуникације са Фудбалским савезом Србије, иступао је испред клуба као ... на утакмицама, а те послове је наставио да наставља још најмање две недеље по истеку последњег уговора, о чему постоје писани докази, с обзиром да је иступао испред клуба као представник на службеној утакмици ...-..., а та утакмица се одиграла 2-3 недеље након истека уговора. Овај тужилац се обраћао туженом ради закључења новог уговора. Тужилац ББ је редовно обављао послове ... и након истека уговора о раду на одређено време, бринуо се о ... и ..., а нико му није званично рекао да те послове не обавља. Из исказа саслушаних сведока утврђена је чињеница да су тужиоци обављали послове и након што им је истакао уговор о раду, а и о раду тужиоца ББ постоји писмена евиденција – потврда реверес број 2 од 20.05.2012. године којим је издао ... туженог, а који је тужилац потписао. Такође, на записнику са службене утакмице одигране ... 2012. године у Великој Плани на стадиону ФК „Морава“ између ФК „Морава“ из Велике Плана и ФК „...“ из ..., констатовано је присуство службеног лица клуба ... АА, из чега произлази да је тужилац АА заиста обављао послове ... и присуствовао у својству ... и након што му је истекао уговор о раду дана 30.04.2021. године.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање првостепени суд је усвојио тужбени захтев и утврдио да су тужиоци засновали радни однос на неодређено време код туженог почев од 01.05.2012. године, применом одредбе члана 37. став 4. Закона о раду којим је прописано да радни однос заснован на одређено време постоји радни однос на неодређено време ако запослени настави да ради најмање пет радних дана по истеку рока за који је засновао радни однос. Тужиоци су, као запослени код туженог наставили да раде најмање пет радних дана по истеку времена за које је уговор о раду на одређено време закључен. Послодавац није донео решење о отказу уговора о раду на одређено време након истека рока на који је заснован, што су све услови за преображај њиховог радног односа на одређено време у радни однос на неодређено време.

Другостепени суд је прихватио овакво становиште првостепеног суда и потврдио првостепену пресуду, такође сматрајући да су се у конкретном случају стекли услови за прерастање радног односа на одређено време у радни однос на неодређено време и то почев од дана 01.05.2012. године, а што произлази из свих доказа изведених у поступку.

Према становишту Врховног суда, неосновано се у ревизији туженог указује на погрешну примену материјалног права.

Супротно наводима ревизије у поступку тужени није доказао поуздано да су тужиоци самоиницијативно наставили са радом, с обзиром на исказе саслушаних сведока, а посебно на писане доказе о томе да су тужиоци обављали послове ... и ... и после истека уговора о раду на одређено време. Тужиоци су благовремено поднели тужбу за преображај радног односа са одређеног на неодређено време, имајући у виду да им је уговор на одређено време истекао 30.04.2012. године, да су тада одјављени код надлежног републичког фонда за пензионо и инвалидско осигурање, а да су тужбу поднели 25.05.2012. године, па су неосновани наводи ревизије којима се указује неблаговременост тужбе.

Врховни суд је ценио и остале наводе изјављене ревизије којима се не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, због чега ти наводи нису посебно образложени.

Из наведених разлога одлучено је као у изреци пресуде, на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

Председник већа-судија
Весна Субић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић